

עין משפט
גר מצודה
ק:

א א"י פ"ח מ"ח ר"ח
 ויחזית נפח הלל :
ב ב' מ"י מ"ח מ"ח
 מלחם הלל :
ג ג' מ"י מ"ח מ"ח
 מלחית הלל א קמ
 עשן פנ שושני ח"ת פ"י ר"י
 קעץ וטענישן ח"ת פ"י שמו
 קעץ א:
ד ד' מ"י מ"ח מ"ח
 הלל ד פנח עשן
 מ"ח פ טו"ד ח"ת שמו
 ויחזית מלח מ"ח פ"י ר"י
 ר"ח :
ה ה' ר' ד' מ"י מ"ח
 הל' :
ו ו' מ"י מ"ח מ"ח
 מלחית הלל א פנח
 עשן פנ שושני ח"ת פ"י ר"י
 קעץ ו :

רבינו גרשום

[illegible]

平

החובות איבן ד' פי' רבינו שמואל שהם ג' אמות ובשני הארץ
 צריך אמה רביעית ואין נראה בדפדפן המצניע (שם זכ.
 שם ד"ה אשכנח) משמע בהדיא דעד כחציו של אדם ג' אמות דאמרי'
 התם ארון ט' וכפורת טפח הרי כאן עשרה וגמירי כל טונה דמידלי

במחשבות חילתא למעיל ותרי חילתא
מלתתא ואשתתא דלמעלה מעשרה
היה קאי דמכתתא עדי למטה י"ח
עשרה ותרי חילתא ששה טפחים
שני שלשים אישתתא דלמעלה מ"א
שלש קאי ואי מדרשא לא היו אלא
י"ח לא הוה קאי למעלה מ"י דמדרשא
לא נתפסו מחזיק הרבה וימר
מטעם ושלם ובתרגום אשכנזי
אשכנזי אשכנזי אשכנזי על ג' אמות כו'
ותרי רשא היו והכין דלרין
אשרע משום וזלרו ורשאו ודפי
אשרו: **ורבן** שבעה פיסה
דיני שמואל כדי שיהא פומה טפה
בארין שלא תהא הוומאה בוקעת
ועולה ומטמא העובר על גביו וכו'
אמר כפי מן שמו (בבבא דף יט:
ספ) מדלגין היינו ע"ג ארעות כו'
ומפ' התם טעמא משום דרוב אריות
שן בןן פומה טפה ומיהו לא היה
מושל אלא לענין טומאה דאורייתא
אבל מדרבנן מיהא טמא העובר
עליהן דבאר התם דגורו עליהן
אלא התיור אלא לנכת למקום מנה
וקראתא מלכס ומפרש ריב"ס
העוברין שלהם היו פמוחין מן הדל
שהיו מניחין את המים למוך דליו
היו פמוחין איהו בוקעת טומאה
ועולה ודלרע היה י"ט טומאה כשהוא
מנה טפה כיון שהוא פמוח דליו
אלא היה פומה טפה לא היתה טומאה
בוקעת ועולה אלא כנגדה והשתא
שהוא פומה טפה היו כלליו כל
העובר ורבו מלך טומאה ובוקעת
ועולה אפי' שלא כנגד הטומאה והביא
היה מדרבנן כפי' (לעיל דף י"ט וספ)
פמימי מטמא כל כפייו ומטמא
במגע מן המורה הטוב כל כפייו
אפי' שאין המה ממלא כל הבית
ובולו ומסתמא כמו כן יטמא על גביו
אפי' שיש פומה טפה ואין להחזיק
על וכו' כיון שגורו בקרב אפי'
שם פומה טפה אי"כ בבת

אפי' לא פריך פלימוי ויטאם סביביו כי היכי דבית סמוס י' לו דין קרבן
 סמוס הי"ז פתוח י' לו דין קרבן פתוח וי"ל דבקרבן גורו י' בנארו
 ופתוח טעם אטו אין בו כי ואכל בית אין בית שלא יהא י' פתוח
 וטעם ויתא אטו קרב לא רזו לגזור וי"ל הביא רזא דבקסום אפי'
 פתוח טעם פתוח ועולה דמנא גבי אהל דמור (מור דר' גס):
 ואז נקבר לרבות קרבן סמוס ומדקאמר סמוס ולא פתוח א"כ הו'
 נפתוח: טעם אפי"ה מרבה סמוס ומיורא שפיר דאם אין בו
 פתוח טעם אין בוקע ועולה אלא כנגד הטומאה לא ידע ר"י מנא
 דבכל ענין מרבה קרבן סמוס שיעטא כל סביביו ונתעלה
 אפי' אין בו פתוח טעם ועוד י' רזא י' (מדמניא) בנחלות (פ"ג מ"ו)
 יצא שהוא קמור מתח הבית י"ש בו פתוח טעם וביניאטו פתוח
 וטעם טומאה וביניאטו טעם טומאה בבית מה שצמחי טעור
 בו בו פתוח טעם ואין ביניאטו פתוח טעם טמא כי דיוין דאין
 ביניאטו פתוח טעם חשיב כסמוס א"ע י"ש בו פתוח טעם בוקעת
 ועולה ומיורא קשה לר"י מחני' בנחלות (פ"ד מ"ג) ומייתי לה בהעור
 הירובע (חילין דף קסא): (מצינא) המגדל (י"ג) שיהא פתוח פתח ואין
 ביניאטו פתוח טעם א"ע (י"ג) שיהא פתוח טעם טמא
 וטומאה בבית מה שצמח טעור לפי שדרך טומאה לנאח ואין
 בדרך טומאה ליכנס פ"י שדרך להוציא מן השדות והמגדל דרך הבית
 והשאה קשה ל"ל טעמא שדרך טומאה לנאח חיפוף ליה בדוקעת
 ועולה כיוון דאין ביניאטו פתוח טעם ורבי יוסי גמי אחא פליג
 וטעם ומוסרי לה סיבול להוציא חמאין וז' כהי י' שיהא
 ממטא בנחל או מפני סיבול לשרפה במקומה ואין קמחי סופא העמידה
 על פתוח פתח לחון טומאה במוכה הבית טעור ואחא והא טומאה
 בוקעת ועולה וי"ל דבכלל אין דין קרבן להיות פתוח ועולה דאין מצטנו:
 ורמז

המוכר פירות פרק ששי בבא בתרא

דרך הרבים. כגון עיר שיש בה מעבר שבאין דרך שם מארץ רחוקה: **דרך.** מלי למיכתב וכתיב הדרך לאוספי דרך אחרת וסמס דרך שחבורה ט"ו אמה דליפנין מעלות דמשכן [שם טז.] ועוד דלפילו לא הוה כתיב אלא דרך הוה אמינא ט"ו אמה דסמס דרכי ערי מקלט רה"ר

דה אמות "דרך ערי
 אמות א"ר הונא מאי
 ד' הדרך דרך הדרך:
 עור: ¹⁶ = שהמלך פורץ
 אין ממחין בידו: דרך
 משום יקרא דשכבא:
 ומרו בת ד' קבין כו':
 דרך קברו מקום
 באין בני משפחה
 משום פגם משפחה:
 עם מעמדות ומושבות
 יתה אחר קהלת הכל
 רב אמר כריה דרבא
 א"ל כרתניא אמר רבי
 יונה לא היו פותחין
 מושבות למת ¹⁷ כגון
 שבו יקרים שבו אמרו
 תר לעשות כן אחתיה
 סיבא ליה לרב אויא
 מד מושב א"ר יוסף
 שאין עושין אלא
 אפילו ברחוקים ומעיה
 ראשון והוא עבד ביום
 מי מעה ¹⁸ שאין עושין
 הוא עשה בעיר רבא
 שאין עושין אלא
¹⁹ להג מתיבי אמרו
 מותר לעשות כן ואי
 ביום א' בית הקברות
 מסמוכה לבית הקברות
 : ²⁰ מתנא' המוכר מקום
 וכן המקבל מחברו
 תוכה של מערה ד'
 לתוכה שמונה כוכין
 ממכאן ושנים מכנגדן
 אמות ורומן שבע
 ורחבן

וְלֹא מִדְּבַר שֶׁהָאֵל פִּירְשׁוּ כְּלוֹס: אֵלֶּה בְּקִרְבֵּיכֶם. קִרְבֵּי הַמֶּת שֶׁאֵינָם מִתְחַלְלִים בָּאֵם לַמַּעֲמָדוֹת וּמוֹשְׁבֹת לְכַבֵּד הַמֶּת: כִּיּוֹם רֵאשׁוֹן. שְׂקִיבֵר הַמֶּת: וּמִשִּׁי נְעִיר הַסְּפֹכֹה לְבִיט בְּקִרְבֹּת וְהוּא דֹאמְטִיבֵיו כו'. וְלֵאחֶר שֶׁהַשִּׁקֵּי הִיָּה לֵס לְעֹשֶׂת מַעֲמַד וּמוֹשֵׁב בְּחִזְיוֹתָא אִמְבִּיּוּ יוֹם רֵאשׁוֹן קִרְבֵּי הָאֵל דִּהָא לְעִין לִטְרֹט נְמִי אִמְרִין וְיִמְחֹשׁ ק: לְחִיטּוֹת לִיָּה דְרִבְנָן שֶׁלִּילָה הוֹלֵךְ אַחֵר הַיּוֹם: מִתְנִי' לְעֹשֶׂת לוֹ קִבֵּר. וְהֵם לֹא הִיוּ רִגִּילִים לִיקְבֵּר אֶחָד אֶחָד בְּפִנֵּי עַמּוּם אֵלֶּה כָּל בְּנֵי מִשְׁפַּחָה נִקְבְּרִין בְּמַעֲרָה אַחַת לֹא אֶחָד בְּטוֹךְ בְּפִנֵּי עַמּוּם הַלֵּךְ הַמוֹכֵר לְחִזְרֵיו מִקּוֹם קִבֵּר מֵכַר לוֹ מִתְּקוֹס לִנְי' מַעֲרֹת וְאִחֵר בִּינִיָּה וּמִתְּקוֹס הַכּוֹכִין מִן הַמַּעֲרָה ד' אֲמוֹת מִתַּת הַקִּרְקַע לְבֹל כֹּתֵלֵי הַמַּעֲרֹת כְּדִלְקָנָן וְלִרְשִׁי ד' מַעֲרֹת: עוֹשֶׂה סוֹכֵס עַל מַעֲרָה. כְּלוֹמַר עוֹשֶׂה חֲלָלָה שֶׁל מַעֲרָה ד' אֲמוֹת רַחֵם בְּאֵרוֹךְ שֶׁהִיא וְגִינָה הַמַּעֲרָה מַפּוֹרֵשׁ בְּתוֹסְפָתָהּ (פ"א ה"ו) אֲרַבֵּעַ אֲמוֹת: וְתוֹסֵת לְסוֹכֵס. חוֹפֵר כְּתוֹלֵי הַמַּעֲרָה וְנִמְלֵאן מִתְּחִיל לְחֲלָלָה: שֶׁלֵּם מִתְּקַן. כְּבוֹתֵל הָאֵרוֹן שֶׁל אֲמוֹת שְׂמִימִין הַפֶּתַח וְכֵן כְּבוֹתֵל שֶׁשֶׁם שֶׁמִּשְׁמָחַל הַפֶּתַח: וְשִׁיטִּים כִּנְגֵדוֹ. (א) עַל פֶּתַח כְּבוֹתֵל אֲמַנְשִׁי שְׂרָחֵם ד'. וְכֵן קִדְרֵן מִרְחִיק חֲזִי אֲמֵה מוֹרֵת הַכּוֹתֵל הָאֵרוֹן שֶׁל אֵל הַפֶּתַח וְחוֹפֵר כּוֹךְ רַחֵם שֶׁשֶׁם טַפְחִים דִּהְיוּ מוֹרֵת וּמִינֵה אֲרוֹת אֲמֵה וְחוֹפֵר כּוֹךְ שֶׁן אֲמֵה מִינֵה טַפְחִים אֲמֵה וְחוֹפֵר כּוֹךְ שֶׁלִּישִׁי אֲמֵה וּמִינֵה חֲזִי אֲמֵה בְּזוּיִם פֶּרֶסֶם כּוֹתֵל שֶׁל ו' אֲמוֹת לְשִׁלָּה הַכּוֹכִין ג' אֲמוֹת לְשִׁי אִירִיס שְׂבִיטָהּ שְׁחִי אֲמוֹת לְשִׁי בְּזוּיֹת חֲזִי שֶׁן אֲמֵה דִּהְיוּ (א) אֲמֵה (הִיטִין) ו' אֲמוֹת וְכֵן יַעֲשֶׂה לְכוֹתֵל הָאֵרוֹן כִּנְגֵדוֹ וְכַעֲנִין זֶה יַעֲשֶׂה שְׁחִי הַכּוֹכִין כְּבוֹתֵל הָאֵקָר כִּנְגֵד הַפֶּתַח דִּהְיָ ד' אֲמוֹת מִינֵה חֲזִי אֲמֵה בְּזוּיִם מִתְּחִיל וְאֲמֵה בְּזוּיִם הִשְׁנִי וְחוֹפֵר כּוֹךְ כֹּכִין שֶׁל ב' אֲמוֹת וְרִיזֹת בִּינִיָּה אֲמֵה הִרִי אֲרַבֵּעַ אֲמוֹת: וְכּוֹכִין אֲרַבֵּעַ אֲמוֹת אֲרַכּוֹן. שֶׁהֵמֶת אֲרַכּוֹ שֶׁלֵּם אֲמוֹת וְכִשְׁבִּיל אֲרוֹן שֶׁהוּא מִנְהָם כִּי לִרְיָךְ אֲמֵה רִבְעִית: כִּין הַקִּרְקַע לְאֲרוֹן שֶׁלֵּם לְטַמֵּא הַעוֹבְרִים (ב) דִּקְרַךְ הַמַּעֲרָה: אֲרַבֵּעַ

מסורת הש"ס

(א) ביק: פ: סנהדרין כ:
וינחמו: פו: ספחים קד:
(ב) הכוזות מד: שבתות נב:
(ג) מגילת דף כג: (ד) כפיל:
לוינס, ב: רמ"ז (א) [פי' בן
הקדש] הטקס [לארון פי'
המזבח] (ז) [ועי' חס'
ספחים קט: ד"ה ברוס]
(ח) [המזבח] כחז' דליל
הארוחות, (ט) זיל' חמגן,
(י) רמ"ז (כ) [וישגין' וישג'
מז']

תורה אור השלם

1 תבין לך הדרך ושלש
את גבול ארצך אשר
ינחלך ה' אלהיך הנה
לנוט שמה כל רחב
דברים יט 2
2 הגבול העליון אשר קהלת
הגבול העליון הגבול
קהלת א ב

הגהות הב"ח

(ב) רש"ם ד"ה ורמקן ו'
וכי' העונות על גבי
המזרח: (ג) יום' ד"ה
ורמקן וכי' על גבי כמז
שאלה:

הגהות הגר"א

[א] רשב"ם ד"ה ושנים
כנגדו כו', אבל הרמב"ם סבב
שכן כל קבר שנלדדים אמה
ומחלה וכן שנים האמנפים
כ' אמות (ועתה רבינו ירוד
ס"ה סבב ס"ק ח):

מוסף רש"י

שהמלך מורץ בדר. שד
אחרים (ב"ס ס) נדרות של
אחרים יבמות ע"י סנהדרין
כ"י לעשות לו דרך. ק"ר
מבינו למדנו או לכתנו
יבמות ע"י לשדנו ולכתנו
וסנהדרין כ"י ולאחלסין ש"י.
לחמקן דרך המלך אין לה
שיעור זב"ס. מקום
מעמור. שיעור מעמדות
ספסל לחם ובכורות זב"ס.